

32. navadna nedelja
Pirniče, 12. november 2017
»Pot do Modrosti«

Dragi bratje in sestre!

Bolj ko se približujemo koncu cerkvenega leta - koliko nedelj nas še loči do tega? 3 - bolj pogosto nas Božja beseda spominja na nek drug konec, ki se mu prav tako približujemo, vendar zanj, tako pravi danes Jezus v evangeljskem odlomku, »ne vemo ne dneva, ne ure«. Vsi razumemo, da gre za tisti dan in tisto uro, ko se bomo tudi mi srečali z Njim, ki ima oblast da nam odpre ali zapre vrata večnosti. Ko se bomo srečali z Jezusom Kristusom, ki ima oblast, da presoja naša življenja.

Jezusova prilika o desetih devicah, petih pametnih (oz. preudarnih, kot pravi novi prevod) in petih nespametnih, je ena od najbolj znanih Jezusovih prilik. Tudi sporočilo, ki ga prinaša je bolj ali manj razumljivo. Pa vendar bi se želel danes kljub temu še enkrat zaustaviti ob njem, saj je konec koncev eno najpomembnejših svetopisemskih sporočil.

O tem govori, da človek pravzaprav nikdar ne ve, kdaj ga čaka srečanje s Kristusom, ki ga bo povprašal o resnični vrednosti njegovega življenja. Olje, o katerem se pogovarjajo dekleta ni namreč nič drugega kot to: olje v naših svetilkah so naša dobra dela: vse, kar smo v življenju storili dobrega; vse s čimer je naše življenje bogatilo skupnost sredi katere smo živeli. Če bi uporabili sodoben izraz iz ekonomije: Večni sodnik nas bo povprašal o »dodani vrednosti«, ki smo jo pridobili s tem, da smo modro razpolagali z življenjem, ki nam je bilo podarjeno.

In čeprav je na prvi pogled videti, da ta naloga niti ni posebno težka, v resnici gre za pravo umetnost, ki naj bi se je človek učil vse življenje. In še več. Pravzaprav je to edina prava naloga, najpomembnejši izziv za slehernega med nami: vsi drugi izzivi so bolj ali manj začasni in v prvi vrsti predvsem zemeljski. Uspeh tega projekta, recimo mu vprašanje olja v naših svetilkah, pa je neskončno pomembnejši, saj odloča o naši večnosti.

Božja beseda današnje nedelje nam med drugim ponuja tudi recept, kako temu življenjskemu izzivu biti kos. Držo, ki nam pomaga, da ob koncu poti ne bomo ostali brez olja v naših svetilkah, prvo berilo poimenuje z eno samo besedo: MODROST. Ta modrost nima ničesar opraviti z inteligenco, bistrostjo in še manj s pridobljeno izobrazbo. Prava modrost je sama po sebi dana tistemu, ki jo išče in si jo želi. »Kdor se bo k njej zgodaj odpravil, se ne bo utrudil, ker bo odkril, da sedi pri njegovih vratih«. Modrost je lastnost tistih, ki se ne zadovoljijo s površnostjo in

ne bežijo pred tišino. Modrost človeku pomaga, da vidi stvari v resnici, kakršne so. Moder človek ne naseda zapeljivcem, ki z lepimi obljubami slepijo oči srca; moder človek zna razločevati, kaj je prav in kaj ne; moder človek se ne obrača po vetru, ampak v pogovoru z Bogom išče pravo smer.

Zato je modrost tista lastnost, ki je neobhodno potrebna, če človek želi živeti dobro in kvalitetno. In kako si modrost pridobiti? Eden od sedmerih darov Svetega Duha je tudi dar modrosti. Prosimo Boga za ta dar, in nedvomno ga bomo deležni, saj vemo, da ga Bog rad daje vsem, ki ga zanj prosijo.

Saj se spominjate kralja Salomona. Ko ga je Bog vprašal, kaj naj mu da, je ta prosil za modrost rekoč: »Daj svojemu služabniku poslušno srce, da bo znal vladati tvojemu ljudstvu in razločevati med dobrim in hudim!« In Bogu je bila Salomonova prošnja všeč: *»Ker si prosil za to in si nisi prosil dolgega življenja, ne bogastva in ne smrti svojih sovražnikov, ampak si prosil zase razumnosti za pravo razsojanje, glej, bom storil po tvoji besedi. Dal ti bom modro in razumno srce, takó da ni bilo tebi enakega pred tabo in ne bo vstal tebi enak za tabo.«*

Dragi bratje in sestre. Če si kaj zares kaže želeti, potem je to modrost. V moči modrosti bo naše življenje rodovitno in vsem v veselje in korist. Predvsem pa ob času, ko pride nebeški ženin, naše svetilke ne bodo prazne. Amen.